

Lodseiere, som enten aldeles ikke vilde eller paa Grund af særlige Baand paa Jorden ikke kunde sælge, eller som vare tilbøielige til at exploitere Banernes Trang til Areal eller Indrømmelser med Hensyn til Bei- og Vandløbsforhold ved at betinge sig Bederlag herfor, der gik langt ud over rimelige Grændser. For Diebliffet ere saaledes tre Arbejder, til hvis Udførelse de fornødne Midler have til Raadighed, nemlig Udvidelsen af Ringsted og Standerborg Stationer samt af Holdepladsen Holmsstrup, standse, fordi de Grundeiere, af hvem Arealerne til Udvidelserne skulle kjøbes, enten ikke ere berettigede til at afstaa Grund frivillig (Ringsted) eller ikke ville sælge til Priser, der ere nogenlunde passende.

I de nærmeste Aar forestaar der flere hidtil ikke i Forslag bragte Udvidelser og Forandringer af Statsbanestationer, hvortil det vil være nødvendigt, at erhverve fremmed Grund. Saaledes trænge i Sjælland Stationerne Laurbjerg og Strømmen af Trafik hensyn til Udvidelse, men for deres Vedkommende er der for Arealer, der ville behøves til Udvidelserne, paa derom under Haanden fket Forespørgsel forlangt Priser, der ere struede op til urimelige Høider. Paa Sjælland trænge de fleste Stationer paa Nordbanen fra Birkerød til Kvistgaard til Udvidelse og Forandring, ikke alene af Hensyn til Trafiken, men ogsaa af Hensyn til Driftens Sikkerhed.

Naar Visshed have for, at de fornødne Arealer kunne erhverves til passende Priser, spiller i de fleste Tilfælde Arealerhvervelsen kun en mindre Rolle i Hensynet til Beføstningen ved Anlægene og lægger derfor intet utilbørligt hæmmende Baand paa Projekteringsens Frihed; men anderledes stiller Sagen sig, naar man er nødt til at underkaste sig endog urimelige Fordringer om Grunderstatning, og navnlig medfører dette, at Statsbanerne ikke længer ere frit stillede med Hensyn til Projekteringen, idet denne da naturligt gaar i Retning af at undgaa Erhvervelsen af fremmed Grund, i Stedet for — som Forholdet burde være — at gaa i Retning af at tilveiebringe det bedst mulige Anlæg.

Af samme Grunde hindres man nu ofte i at anvende Bevillinger, der ere givne til Foranstaltninger mod Snelæg paa den heldigste Maade, nemlig til Erhvervelse af Sneløber paa de Steder, hvor saadanne mest tiltrænges.

I Hensyn til alt Anførte maa man saaledes anse det for at være af særdeles Betydning, at der tilveiebringes almindelig Lovhjemmel til i de omspurgte Tilfælde at foretage Expropriation, og herpaa gaar nærværende Lovforslag ud. Dettets Bestemmelser behøve formentlig iøvrigt ingen nærmere Motivering.